



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 75/22
Luxemburg, 5 mai 2022

Hotărârea în cauza C-179/21,
Victorinox

Un comerciant care oferă, pe site-uri precum Amazon, un bun pe care nu l-a produs el însuși trebuie să informeze consumatorul cu privire la garanția producătorului în cazul în care face din aceasta un element central sau decisiv al ofertei sale

Societatea absoluts -bikes and more — GmbH Co. KG (denumită în continuare „absoluts”) oferea spre vânzare, pe platforma de comerț online Amazon, produsul unui producător elvețian. Pagina site-ului Amazon care prezenta această ofertă nu conținea nicio informație cu privire la vreo garanție oferită de absoluts sau de un terț, însă cuprindea, într-o rubrică intitulată „Informații tehnice suplimentare”, un link prin intermediul căruia utilizatorul putea accesa o fișă de informații redactată de producător.

Considerând că absoluts nu furniza suficiente informații cu privire la garanția oferită de producător, o societate concurentă a introdus, în temeiul reglementării germane privind concurența neloială, o acțiune prin care se urmărea ca absoluts să înceteze să propună astfel de oferte. Cauza a ajuns până la Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), iar aceasta a exprimat îndoieli cu privire la aspectul dacă, în temeiul Directivei privind drepturile consumatorilor¹, un comerciant care se află în situația societății absoluts este obligat să informeze consumatorul cu privire la existența garanției comerciale oferite de producător. Această instanță a ridicat de asemenea problema conținutului unei astfel de obligații și a condițiilor în care ia naștere.

Prin hotărârea sa, Curtea statuează că, în temeiul Directivei privind drepturile consumatorilor, **un comerciant este obligat să furnizeze consumatorului informații precontractuale privind garanția comercială a producătorului atunci când consumatorul are un interes legitim să obțină aceste informații** pentru a lua decizia de a se angaja într-un raport contractual cu comerciantul. Curtea consideră de asemenea că aceste informații trebuie să cuprindă orice informație referitoare la condițiile de aplicare și de punere în aplicare a unei astfel de garanții, care să permită consumatorului să ia o astfel de decizie.

Aprecierea Curții

În primul rând, în ceea ce privește problema dacă comerciantul este obligat să informeze consumatorul cu privire la existența unei garanții comerciale a producătorului², Curtea precizează că, atunci când obiectul contractului privește un bun fabricat de o altă persoană decât comerciantul, această obligație trebuie să acopere toate informațiile esențiale referitoare la acest bun pentru ca consumatorul să poată decide dacă dorește să se angajeze într-un raport

¹ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64, denumită în continuare „Directiva privind drepturile consumatorilor”).

² Articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva privind drepturile consumatorilor. Potrivit acestei dispoziții, înainte ca un contract la distanță sau negociat în afara spațiilor comerciale sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, comerciantul trebuie să îi furnizeze într-o formă clară și inteligibilă informațiile referitoare la existența și condițiile privind asistența după vânzare acordată consumatorului, serviciile prestate după vânzare și garanțiile comerciale.

contractual cu comerciantul. Potrivit Curții, aceste informații cuprind principalele caracteristici ale bunului³, precum și, în principiu, ansamblul garanțiilor intrinsec legate de acesta, printre care garanția comercială oferită de producător. Cu toate acestea, Curtea arată că, deși comunicarea de informații privind garanția comercială a producătorului asigură consumatorului un nivel ridicat de protecție, **o obligație necondiționată de a furniza astfel de informații**, în orice împrejurare, **pare disproporționată**. Astfel, o asemenea obligație ar impune comercianților să efectueze o muncă considerabilă de colectare și de actualizare a informațiilor aferente unei astfel de garanții, deși aceștia nu au în mod necesar un raport contractual direct cu producătorii, iar problema garanției comerciale a producătorilor nu intră, în principiu, sub incidența contractului pe care intenționează să îl încheie cu consumatorul.

Prin urmare, Curtea consideră, în cadrul evaluării comparative a unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor cu competitivitatea întreprinderilor, că **comerciantul nu este obligat să furnizeze consumatorului informații precontractuale cu privire la garanția comercială a producătorului decât dacă consumatorul are un interes legitim să obțină aceste informații** pentru a lua decizia de a se angaja într-un raport contractual cu comerciantul. Această obligație a profesionistului ia naștere, așadar, nu prin simplul fapt al existenței acestei garanții, ci ca urmare a prezenței unui astfel de interes legitim al consumatorului. În această privință, Curtea precizează că **acest interes este stabilit atunci când comerciantul face din garanția comercială a producătorului un element central sau decisiv al ofertei sale**, în special atunci când face din aceasta un argument în favoarea vânzării astfel încât să amelioreze competitivitatea și atractivitatea ofertei sale în raport cu ofertele concurenților săi.

Curtea adaugă că, pentru a determina dacă garanția comercială a producătorului constituie un element central sau decisiv al ofertei comerciantului, trebuie să se țină seama de conținutul și de configurația generală a ofertei în raport cu bunul în cauză, de importanța, ca argument în favoarea vânzării sau ca argument publicitar, a menționării garanției comerciale a producătorului, de locul ocupat de această mențiune în ofertă, de riscul de eroare sau de confuzie pe care respectiva mențiune l-ar putea induce în percepția consumatorului mediu, normal informat și suficient de atent și avizat referitor la diferitele drepturi la garanție pe care acesta le poate exercita sau la identitatea reală a garantului, de prezența sau nu, în ofertă, a unor explicații privind celelalte garanții aferente bunului, precum și de orice alt element de natură să dovedească o nevoie obiectivă de protecție a consumatorului.

În al doilea rând, în ceea ce privește problema de a stabili ce informații trebuie furnizate consumatorului cu privire la „condițiile” aferente garanției comerciale a producătorului⁴, Curtea statuează că comerciantul este obligat să furnizeze consumatorului, pentru a răspunde interesului legitim al acestuia din urmă de a obține informații cu privire la garanția comercială a producătorului pentru a putea lua decizia sa de a se angaja într-un raport contractual cu comerciantul, orice informație referitoare la condițiile de aplicare și de punere în aplicare a garanției comerciale în cauză. Pe lângă durata și întinderea teritorială a garanției, menționate expres la articolul 6 alineatul (2) a doua liniuță din Directiva privind vânzarea bunurilor de consum și garanțiile conexe⁵, aceste elemente pot include nu numai locul reparării în caz de daună sau eventualele restricții privind garanția, ci și, în funcție de împrejurări, numele și adresa garantului.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

³ Această obligație este prevăzută la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind drepturile consumatorilor.

⁴ Această noțiune figurează la articolul 6 alineatul (1) litera (m) din Directiva privind drepturile consumatorilor.

⁵ Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO 1999, L 171, p. 12, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 89).

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293